

Ο ΝΟΥΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Για την Ελλάδα Δρ. 10.—Για το Έξωτερικό φρ χρ. 10
20 λεφτά το φύλλο λεφτά 20

ΠΟΥΔΙΕΤΑΙ: Στα κιάσκια της Πλατείας Συντάγματος, Όμόνοιας, Υπουργείου Οικονομικών, Σταθμού Τροχιοδρόμου (Οφθαλμιατρείο) Σταθμού ύπογειου Σιδηροδρόμου (Όμόνοια) στο καπνοπωλείο Σαρρή Πλατεία Στουρνάρα, Έξάρχεια, στο βιβλιοπωλείο «Έστίας» Γ. Κολάρου.

Η συνδρομή πλεονέκτηται μπροστά κ' είναι ενός χρόνου πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Κ Α Ι

ΠΡΑΜΑΤΑ

Ο ΔΕΚΑΤΟΣ

για τον Ντεληγιαννικό συνδυασμό δε βροθήκε απόμα—Πέμπτη πρωί γράφουμε — και θα γράψει λένε να βροθεί. Να το σπουδαίο ζήτημα που συγγινει σήμερα όλη την Ελλάδα. Οι έννιά, πάει καλά, όπως όπως βροθήκανε· μιά ο δέκατος; Ποιος θύνα, ο ευτυχισμένος αυτός που θα κλείσει τον Έθνικό συνδυασμό του μπάρμπα-μπεχλιβάνη και θα τον αφήσει να σκεφτεί με την ήσυχία του και για άλλα Έθνικά ζητήματα;

Υπόχει μιά λύση, μιά περίφημη λύση στο έθνικό αυτό ζήτημα, και καλά θα κάνει ο κ. Ντεληγιάννης να την παραδεχτεί. αν ίσως με την ώρα δεν τα κατάφερε να βρει τον δέκατο. "Ας κλείσει λοιπόν το συνδυασμό του με τους έννιά. Τι πειράζει κι αν λείπει ένας; "Ας χαρίσει κ' έναν στους αντίθετους. "Έτσι κ' έτσι, δύσκολο θάτανε να τους βγάλει και τους δέκα. Κάλιο λοιπόν έννιά και στο χέρι, παρά δέκα και καρτέρει.

Δεν ξέρουμε αν ή λύση αυτή ταιριάζει με το πρόγραμμα του έθνικού κόμματος, γιατί υπάρχει κ' ένα τέιο πρόγραμμα, καθώς υπάρχουνε προγράμματα για όλες τις μπερμπαντοδουλίες εδώ πέρα. Μά κι αν δεν ταιριάζει, από ανάγκη ως τήνε παραδεχτεί για το συμφέρο του, και για το συμφέρο της «δόλιας πατρίδας». Είναι οικηρό κι αντιπατριωτικό αυτό που κάνει σήμερα, να μās κουράζει και να μās πεθαίνει στα πόδια με τον δέκατο του συνδυασμού του, ενώ μπορούσε αξιόλογα να τα βολέψει τα πράματα, καταπώς του λέμε, και να μās αφήσει και μās τους φτωχούς να χουμε κουράγιο να καμαρώσουμε μεθάρω, που σα σιμάνει ή μεγάλη ώρα της κάλπης, τον θριάμβό του, τον κάλπιο.

ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ

αυτές τες μέρες να πλουτιστεί σημαντικά το βδο-

μαδιάτικό μας φονοπάζαρο. Οι έκλογές, βλέπετε. ζυγώνουνε κ' οι Ρωμιοί θα ζητήσουνε να έξασκήσουν όλα τα σύνταγματικά τους δικαιώματα. Ποιος άδειάζει να κοιτάξει σήμερα για δημόσια τάξη και ασφάλεια; Έπειτα, βασιλεύει αυτές τις μέρες κ' ένα είδος άστυνομική μεσοβασίλειά, αφού κ' οι άστυνομικοί λαβαίνουνε θέλα τους μέρος στον άποκρίατικό χορό που χορεύεται στους προθάλαμους των Υπουργείων και στις στήλες της «Έφημ. της Κυβερνήσεως».

Αν σκοτωθούνε και χιλιοι νομάτοι για να στερωθεί ο Ντεληγιάννης στην έξουσία, τι έχει να κάνει αυτό!

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ

της άλλης Κυριακής θα δημοσιέψουμε, κοντά σάλλα, και μιά σκηνή από το «Φάουστ», τον περίφημο διάλογο του Φάουστ με το Βάγγε

Στη σκηνή αυτή, τη βαθειά και τη φιλοσοφική, μιά από τις έξοχότερες σκηνές του άθανάτου έργου, φαίνεται όλη ή τέχνη του κ. Κ. Χατζόπουλου που κατάφερε να της δώσει τόση εδμορφιά και τόση ξαστερηιά, και στη γλώσσα και στην έννοια, χωρίς να τήνε κατεβάσει κόμπο από το ψηλό της φιλοσοφικό επίπεδο.

Ο κ. Χατζόπουλος είχε την καλωσύνη να μās τάξει πώς έξόν απ' αυτή τη σκηνή, θα μās δώσει κι άλλες σκηνές του Φάουστ, ίσως μάλιστα μās δώσει κι ολόκληρη την «Ιφιγένεια» του Γκαίτε για το «Νουμά».

ΑΚΟΜΑ

έπιμένουμε να συζυτούνε μερικοί για κάτι ψεύτικα τηλεγραφήματα που δημοσιέψανε τις προάλλες οι «Αθήνες» κι άλλες δυο τρεις Αθηναϊκές εφημερίδες, που κατέχουνε τη μεγάλη τέχνη να κατασκευάζουνε με τη γόμα και με το φαλίδι ιδιαίτερα έξωτερικά τηλεγραφήματα.

Ένα πράμα τόσο κοινό, το πήρανε στα σφαράκι οι καλότυχοι, χωρίς να λογαριάσουνε πώς εδώ, που όλοι από τον πρωθυπουργό ίσια με τον τελευταίο χαμάλη, την ψευτιά προσκυνάνε και τήνε μεταχειρίζουνταν άδιάντροπα σε κάθε τους δουλιά, δεν είναι και έγκλημα μιά φημερίδα να κατασκευάσει ψεύτικα τηλεγραφήματα για να πενταρολογήσει

ΣΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

φυλλάδιό τους τα «Παναθήναια» ξαναδημοσιέψανε αρκετό μέρος από την κριτική μελέτη του κ. Ψυχάρη για το Σουρφή. Τα «Παναθήναια» δεν άναφρουε πώς ή μελέτη αυτή δημοσιεύτηκε στο «Νουμά», μκ έβκανε—για να μη μās δώσουν ή έρρος, φαίνεται—πώς ο κ. Ψυχάρης έδημοσιέψανε κάπου έκτενη μελέτην κτλ. Το ίδιο κάνανε κι όταν πήρανε από το «Νουμά» ένα ποίημα του Λέκντρου Παλαμά. Και τότε «κάπου» το διαβάσανε και το πήρανε.

Δεν παραπονιούμαστε καθόλου, ούτε βρίζουμε. Είπαμε πώς εδώ κι όμπρός θα μαστε καλοί και θα δεχόμαστε και σβερκίς. Το γράφουμε μοναχά, έτσι για να πούμε στους αναγνώστες μας και στους άναγνώστες των «Παναθηναίων», πώς άμα διαβάζουν το έπίρρημα «κάπου» στα «Παναθήναια» να ξέρουν πώς πρόκειται για το «Νουμά», κι άμα διαβάζουν τη λέξη «άξιοπρέπεια» στο Νουμά να ξέ-

ρουν πώς πρόκειται για τα «Παναθήναια» καθώς κι άμα διαβάζουν το έπίθετο «ό άξιοπρέπειατος» να ξέρουν πώς μιλάμε για τον κ. Μιχαηλίδη.

Το «Άστν» που στο φύλλο της 17 του Γενάρη ξαναδημοσιέψε το βδομαδιάτικο φονοπάζαρό μας, άναφερε το «Νουμά» ίσως, φαίνεται, γιατί ο κ. Ρέπουλης το ξέρε πώς σαν παίρνεις κάτι από μιά εφημερίδα χωρίς να την άναφέρεις, δίνεις το δικαίωμα και στον προστυχότερο λούστρο να σε πει κλέφτη.

Τήν άπάτηση λοιπόν στα «Παναθήναια» δεν τήνε δίνουμε μεις· τήνε δίνει το «Άστν» κι ως τα βάλει μαζί του ο κ. άξιοπρέπειατος.

ΜΑΣ ΣΤΑΛΘΗΚΕ

από τον Πειραιά, μέσα σε φάκελλο, μιά μούντζα καλοζουγραφισμένη, με τον τίτλο: «Νά ένα άλφα βητάρια άπ' άφορμή το ύδεια γωνισμο ύ το ύ Νουμά» και με τήν έπιγραφή: «Ίάτων Νικολετόπουλος».

Τη μούντζ' αυτή θα τήν κορνιζήσουμε και θα τήν κρεμάτουμε στο γραφείο μας. Είναι το πρώτο άληθινό και τιμητικό παράσημο που παίρνουμε για τον άγώνα μας, κ' εύχαριστούμε τον κ. Νικολετόπουλο (άληθινό όνομα, ή ψευτόνομα, άδιέφορο) που μās έδειξε για μιά μοναχά δουλιά είναι κατάλληλα μερικά Ρωμαϊκά χέρια.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Άπό Πέμπτη σε Πέμπτη

Υπουργός Έσωτερικών ο κ. Θ. Π. Ντεληγιάννης
Στοιωμοί: Άθήνα 1, Λευκάδα 1, Φίλιπ 1, Στενή (Κεφαλλουιά) 1, Λεγαίνά 1, Τρίκκαλα 1.
Δαβωμοί: Άθήνα 10, Περσίας 11, Πύργος 1, Χαλκίδα 1, Σπάτα 1 (με ληστεία), Κορωπί 1, Σάμη 1. Άγιος Πέτρος 1, Καρβουαρή 2, Κρωπιά 2.
Κλεριές: Άθήνα 20, Περσίας 0, Πύργος 2, Φάληρο 1.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Τριήκοντα—Τριάκοντα—Τριάντα

Άγαπητέ μου «Νουμά»

Σου στέλω μιά κουβεντούλα ποδγινε στο σπίτι μου κι ά σ' άρέσει τήνε τρυπώνεις στο Νουμά, άλλιώς πέτα την να πκει στο καλάθι σου.

Τήν ώρα ποδβάζα στο στόμα μου τήν πρώτη κουταλιά χτες το μεσημέρι, μπαίνει τ' άδερφάκι μου από το σχολείο του κι ή πρώτη του μιλιά ήταν να μ' άρωτήσει τί τόνο βάζω στο τριάντα.

— Όξεία, του λέω.

— Δυστυχή, άδερφέ μου! Δεν ήξέρεις τί κάμνεις έπι τόσον! χρόνον!

— Βρε Παναγιώτη, έλα στο νού σου, μη μ' άπολιζεις! Τι έκανα και τόκανα λάθος;

— Τι έκανες; Άκούη ζήτηεις, άθλιε; Υπάφχει πλέον βάρβαρον και πλέονάστοιχείωτον από να θέτης όξείαν εις το τριάντα; Έν πρώτοις τί σημαίνει τριάντα; Λοιπόν, Άποστόλη, κοίταξε να διαφωθής. Τριήκοντα είναι το σωστό. Έτσι τόλεγαν οι πατέρες. (!!) Κατόπιν μετέπεσε (πώς;) εις το τριάντα με ύπογεγραμμένην και ό χυδαϊσμός το έρριψε εις το έλευσινόν τριάντα, το έλευσινότερον με τήν όξείαν του! τουλάχιστον ούτε περισπωμένη!